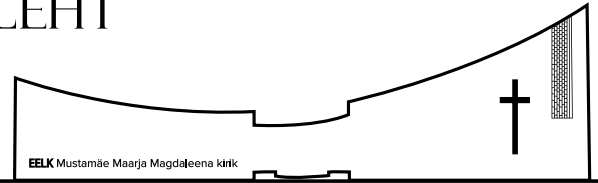

EELK MUSTAMÄE MAARJA MAGDALEENA KOGUDUSE AJALEHT

NR. 2 (40)
VEEBRUAR 2022

KOLMAPÄEV, 2. VEEBRUAR ISSANDA TEMPLISSETOOMISE PÜHA EHK KÜÜN LAPÄEV

Ülo Vaher

Ja kui nende puhastuspäevad Moosese Seaduse järgi said täis, viisid nad lapse üles Jeruusalemma, et teda seada Issanda ette, nõnda nagu on kirjutatud Issanda Seaduses: „Iga poeglast, kes on avanud lapsekoja, hüütagu Issandale pühaks“, ja et tuua Issanda Seaduses öeldu järgi ohvriks „paar turteltuvi või kaks tuvipoega“. Ja vaata, Jeruusalemmas oli mees, Siimeon nimi. See mees oli õiglane ja vaga ning ootas Iisraeli lohutust, ja Püha Vaim oli tema peal. Püha Vaim oli talle ennustanud, et ta ei sure enne, kui ta on näinud Issanda Messiat.

Ta tuli Vaimu ajal pühakotta. Ja kui vanemad tõid sinna lapse Jeesuse, et toimida temaga Seaduse sätte järgi, siis ta võttis tema sülle, ülistas Jumalat ja ütles: „Issand, nüüd sa lased oma sulasel lahkuda rahus oma ütlust mööda, sest mu silmad on näinud sinu päästet, mille sa oled valmistanud kõigi rahvaste silme ees: valgust, mis on ilmutuseks paganail, ja kirkust sinu rahvale Iisraelile.“ Jeesuse isa ja ema panid seda imeks, mida tema kohta räägiti. Lk 2:22-33

Sest see, kes ütles: „Pimedusest paistku valgus!“, on Jumal, kes on hakanud särama meie südames, et tekiks tunnetuse valgus Jeesuse Kristuse isikus olevast Jumala kirkusest. 2Kr 3:6

Rahvakalendri järgi on küünlapäev talve poolitamise püha. Pool talve on möödunud ja pool talve on veel ees. Inimestele ja loomadele peab veel poole talve toit alles olema. Siiski hakkab talv järgi andma ja päike võimust võtma.

Kirikus hakati püha tähistama Bütsantsis alates 4. sajandist ja Roomas alates 7. sajandist. Legendi järgi süttinud Kristuse templisse viimisel templis olevad küünlad. Alates 11. sajandist hakati altari ees pühitsema korraga terve aasta jumalateenistuste küünlaid. Küünal ja valgus on Jeesuse Kristuse sümbolid. Küünaldest sai püha nime.

Päästeloos tähistame Jeesuslapse toomist templisse. Vana Testamendi järgi kuuluvad kõik esmasündinud Jumalale, nii inimesed kui ka loomad (2Ms 13:13b; 4Ms 18:15-16). Vanemad oleksid võinud poja eest ükskõik kus preestrile maksta nõutud viis hõbeseeklit. Aga Jeesuse vanematel on eriline armastus templi vastu ja nad maksavad lõivu templis.

Poisslapse sünnitanud naine oli ebapuhas 40 päeva. Ta ei tohtinud puutuda pühasid asju ega minna templisse ohverdama. Aja täis saamisel pidi Maarja tooma templis ohvri, et saada usuliselt puhtaks (3Ms 12). Vaga Siimeon tuli Püha Vaimu ajal templisse. Ta võttis Jeesuse kätele ja kuulutas, et laps on valguseks maailma rahvastele ja auks Iisraelile.

See evangeeliumi lugu näitab, kui kindlad olid tollal ühiskonnas elamise reeglid. Inimesed said toetuda religioonile ja traditsioonile. Oli teada, kuidas elu käib, ja see andis kindlust. Meie elame tänapäeval maailma osas,

kus valitseb liberaalne elukorraldus. See tähendab, et üksikinimesel on palju vabadust. Võib jääda ekslik mulje, et tohib kõike teha ning midagi halba ei juhtu. Igaühel on vabadus elada õigete või valede väärtuste järgi, aga igaüks vastutab ka oma elu eest. Kui minna kaasa teistega asjades, mis kahjustavad elu, siis see kahjustab eelkõige kaasaminejat.

Kuidas siis teha õigeid valikuid maailmas, kus on palju informatsiooni ja palju toimetulemise õpetusi? Võib uskuda teadust või mingit muud õpetust, aga kas nende elukirjeldused rahuldavad meie südame igatsusi... Kas õpetus, et me oleme siin maailmas juhuslikult ja surma järel meid enam ei ole, kosutab meie hinge, annab elujõudu ja rõõmu? Ilmselt mitte. Pigem tekitab pessimismi. Kui loeme Piiblit või kuuleme kiriku kuulutust, siis Jeesus õpetab teisiti. Temalt saame kuulda, et Jumal armastab meid. Jumal on meile mõelnud igavese elu. Me saame teada, et uskudes ja järgides Jeesust võtab Jumal meid vastu igavesse ellu. Maises elus kogeme seda oma südames ja sellesse läheme surma läbi.

Piiblist saame teada, et Jumal on meid loonud erakordsetena. Igaüks on erinev ja väga väärtuslik. Igaühele on Jumal mõelnud elu eesmärgi. Jeesust järgides jõuame oma elu eesmärgile. Me saame nendeks, kelleks oleme mõeldud, meie südames on rahu ja rõõm ning asjad lähevad korda.

Kahtlemata on kristlasel heade asjade kõrval ka raskeid aegu. On haigused, ebaõiglus, õnnetused. Me ei jää neist täielikult puutumata, kuigi need hädad jäävad ära, mida põhjustaksime Jumala tahet tundmata. Jeesus aitab meid raskustest läbi. Raskused saavad aidata meil isegi vaimselt kasvada, mõista elu rohkem, tulla eluga paremini toime ja aidata teisi, kes on neis raskustes.

Mis on Jeesuse järgimine? See on tema õpetuse ja isiklike juhataste järgimine. Tema õpetus on kirjas Piiblis. Püha Vaimu läbi ta juhatab isiklikult. Piibli järgi saame teada üldiselt, kuidas teha õigeid valikuid. Jeesuselt saame palves küsida üksikasjade kohta. Vahel ta annab meile juhiseid ka siis, kui me pole temalt küsinud. Niimoodi on Jeesus meile elu valgus.

Graafika: www.freepik.com

KOLMEKUNINGAPÄEV KOGUDUSES

Ülle Reimann

Kolmekuningapäev on jõuluaja viimane päev ja seega võimalus pühad ilusti ja pidulikult lõpetada ning hea tuju ja rõõmsa meelega alanud aasta argipäeva sukelduda. Sellel aastal tuli kolmekuningapäev kuidagi kiiresti ja äkki, vähemalt mulle tundus küll niimoodi – õhtu ettevalmistustele mõeldes selgus, et ka paljude teiste jaoks. Nii saab juhtuda, kui inimestel on käed-jalad töid ja tegemisi täis juba aasta esimestel päevadel. Eelmise aasta algusega võrreldes ongi võimalik rohkem teha, kohtuda rohkem inimestega ja see on suur rõõm.

Aeg lendas peale aastavahetust igas mõttes linnutiivul. Juba istusimegi pea kolmekümnekesi kenasti kaetud toidulaudade ääres ning nautisime maitsvat õhtusööki, mille valmistas koos abilistega õhtu peakokk Marilin. Abilisi jätkus nii kööki kui ka lauakatmise toimkonda. Jõudsin korduvalt mõelda, et koguduse elu peakski kogu aeg nii kulgema.

Õhtu pakkus mitmeidki üllatusi. Pearoaga ühele poole saanud, kuulasime koguduse juhatuse esinaise Jaana Maria enda kirjutatud jõulumuinasjuttu. Lugu rääkis inglisi, kes end kasutuna tundis, sest keegi ei palunud temalt abi, õest ja vennakesest, usklikust vanaemast, kes oli sattunud haiglasse ning keda vennakese õde oli läinud vaatama. Vend ootab õde koju, muretseb, miks õde nii kauaks jääb, otsib üles vanaema Piibli, mille vahel on järjehoidjaks pandud pilt poisist ja tüdrukust ning inglisi, kes oma kaitsvad tiivad laste üle laotab. Poiss palub inglilt abi, mille peale ingel juhatabki õe metsast välja koduni. Usk saab taas elavaks selles paigas, kus nad elavad, aga ka loo kuulajate hinges, sest jutt oli tõeliselt liigutav.

Peale lugu meisterdasime Jaana Maria juhendamisel igaüks endale paberist ingli. Kõikide väikeste ja suurte meisterdajate nägudel peegeldus naeratus ja rõõm, kui nad oma näputööd ette näitasid.

Nii nagu eelmistel kordadelgi, ei puudunud etteaste Imbilt ja Reedalt. Meie ette astusid preester ja kuninganna. Kuninganna andis preestrile rasked küsimused vastamiseks, nii et preester päris kimbatusse sattus. Preester palvetas ja palvetas ja palus Jumalalt abi. Seejärel kohtus ta aednikuga, kes tuli hiilgavale mõttele preestriks riietuda ning preestri asemel kuninganna ette astuda. Aednik lahendas kuningannale nutikalt vastates olukorra ja päästis niiviisi preestri elu. Üllatuslikult lõppes lustakas lugu ühise Meie Isa palve lugemisega.

Lõpuks saabus magustoidu aeg. Norras valmistatud riisipuder vahukoorega on meil ennegi menüüs olnud, kuid nüüd juba mitu aastat tagasi. Selle toidu juurde on alati käinud mandlimäng. Kes kiiremini magustoit sõi ja oma magustoidust mandli leiab, saab auhinna. Ei läinud kaua aega, kui kõik mandlid olid üles leitud ning auhinnad jagatud. Lõpetuseks oli koguduse õpetaja Tiina teinud mandlikoogi, mille retsept tema sõnul samuti Norrast pärineb. Julgen arvata, et kook oli kõigile meeldiv maitseelamus ja maitses koos kohviga imehästi.

Nii nagu heade asjadega ikka juhtub, sai kook otsa ning õhtu läbi. Aasta 2022 on aga alles ees ning selle alustamine rõõmu ja hea tujuga annab lootust sisukale ja tegusale aastale, mis toob meid ikka ja jälle kokku erinevate koguduse tegemiste juures.

VALENTINIPÄEV, 14. VEEBRUAR

Elina Rätsep

Võib märgata, et mida vanem on püha, seda rohkem ja segasemad on sellega seotud legendid. Raske on leida tõde, kui kõigil on oma mälestused. Erinevad kangelased ja tähistusviisid eri kultuuridest segavad veelgi vett. Šokolaadivormidesse valatud südamed on vaid osake kingitud hetkedest, mida sõbrapäev oma kulgemisteel on tootnud.

Esimese teadaoleva kaardi, mille saatjaks oli kirjutatud "sinu Valentin", lähetas Claudiuse ajal vangivõetud pühak päeval enne oma surma vangivanema tütrele, kelle ta tervendas pimedusest. Pühakuks kuulutati Valentin sajand pärast oma surma. Eluajal pani ta valitsuse korra vastaselt salamisi paari armunuid.

Armastajaid on kokku liitnud veel aja jooksul ka Veenuse ja Marsi poeg Cupid, kes siis oma armastusest mürgiste nooltega inimesi sihtis. Legendi kohaselt armus noole saanud inimene esimesse, keda ta nägi. Legend pilvepiiril ründavast Cupidist ja tema magusmürgistest nooltest on säilinud tänapäevani.

Katoliiklastel leidub selle päevaga seoses hulgaliselt legende, uskumusi ja rituaale. Arvatakse, et sel päeval laskub Valentin taevast alla ja ühendab kõik pooled, kes teineteist otsides maailmas ringi uitavad. Traditsiooni kohaselt on 14. veebruar romantiliste tutvuste, armastusavalduste ja muidugi pulmade päev. Sel päeval abiellunud või kihlunud paar on kogu elu püha Valentini kaitse all. Nende suhted on tülide, konfliktide ja teineteise mittemõistmise eest turvaliselt kaitstud ning nende kodus valitseb alati armastus. Juba iidsetel aegadel panid inimesed tähele, et vaatamata pakasele on 14. veebruaril juba tunda kevade lähenemist, seda enam et see katoliiklik püha langeb täpselt õigeusu vastlanädalale. Rahvaliku tähelepaneku kohaselt hakkavad linnud sel päeval otsima endale paarilist, kellega tulevikus järglasi saada.

Mõnes kultuuris on valentinipäev liikuv püha, näiteks Iraanis, kus aga võimud selle püha pidamise kümme aastat tagasi üldse keelustasid, et takistada lääneliku kultuuri mõjulepääsu.

Koreas ja Jaapanis tähistatakse 14. veebruaril päeva, kui naised kingivad meestele šokolaadi (spetsiaalset šokolaadi hakati tootma 1950ndatel), kuu hiljem mehed naistele ja siis aprilli keskel on üksikute päev.

Mõnes kultuuris tähistatakse seda päeva sarnaselt raamatu ja roosi päevale - mehed toovad naistele lilli, viimased kingivad neile vastu raamatu. Huvitav tehing

on alguse saanud saja aasta tagusest Barcelonast, kus kaval raamatukaupmees müüginumbrite suurendamiseks uue kombe leiutas.

Prantsusmaal Roquemaque'i linnas tähistatakse valentinipäevale järgneval laupäeval suudluspidu (la fete du baiser), mille käigus riietutakse nunnadeks ja munkadeks ning musitatakse teineteist ja linnakülalisi. See kummaline püha on tõenäoliselt mõned aastad olnud piirangute tõttu edasi lükatud, kuid traditsioonid ei kao nii kergesti, selles võime kindlad olla.

Püha Valentini päev on ilus, romantiline ja väga liigutav püha. Sel päeval tahaks, et kõik oleksid ümberringi armunud ja õnnelikud.

Armastust ja rõõmu teile sellel päeval ja alati!

ANDUMINE

Jaana Maria Unga

Sõlmi sõrmed mu külge
ja kõida mu meel,
las ma upun su silmade merre!

Su hinguse rütm
on mu südameleel,
jätad jäljed mu veenide verre.

Vaikselt vajum ja vajum -
tõmba endasse veel,
hinga sisse mu andmise rõõm!

Kaovad ajad ja mõtted,
lauseist tühjeneb keel -
jäänud rüübata vümanne sööm.

Su sidemis hajum,
kaon ära sel teel.
Aeg seierid puistanud tuulde.

Touzen tübedel üles,
peatun korraks ma veel
ja loobudes hammustan huulde.

Graafika: www.freepik.com/vectors/arrow

LEERITUND 4: PATT JA LUNASTUS (7. OSA)

Jaan Lahe

Sarnaselt Tertullianusele ja teistele varakristlikele teoloogidele lähtus ka Augustinus arusaamast, mille järgi patt on miski, mis sai alguse esimese inimese üleastumisest. Ta kujutab pattulangemiseelset olukorda täiusliku ühendusena Jumala ja inimese vahel, milles inimene oli kuulekas Jumala tahte. Selles olukorras oli inimesel vaba tahe, ent inimene kasutas viimast üksnes kooskõlas Jumala tahtega. Nii ei olnud inimene võimeline patustama ega surema. Augustinus eeldab seega nagu Saalomoni Tarkuseraamatu autorgi, et inimene oli loodud surematuks. Ent madu, kelle Augustinus samastab saatanaga ja keda ta mõistab apokalüptilisest traditsioonist lähtudes langenud inglina, ahvatles inimest Jumala tahtest üle astuma. Nii kaotas inimene loodupärase ühenduse Loojaga, rebis end Temast lahti ning on nüüd Jumalast lahutatud. Pärast pattulangemist sattus inimkond olukorda, milles ta on võimetu mitte patustama. Pattu määratleb aga Augustinus headuse puudumisena, hinge taganemisena Jumalast ja pöördumisena nähtava poole, mis muutub seeläbi absoluutseks eesmärgiks, kõrkusena (ld *superbia*), enesearmastusena (ld *amor sui*) ning himuna (ld *concupscientia*). Kõrkuse ja enesearmastusena mõistab Augustinus inimese soovi olla ja toimida Jumalast ning Tema tahtest sõltumatuna. Inimene ise peab seda vabaduseks, tegelikult on ta patu ori ning toimib „himu“ ajel. See himu hõlmab ka soovi olla vaba Jumalast, ent eeskätt näeb Augustinus tole himu kõige selgema avaldumisvormina kontrollimatut seksuaaliha. Lähtudes Pauluse väitest, et patt valitseb kogu inimkonna üle, võtab Augustinus esimesena kasutusele mõiste *peccatum originale*, mida tavaliselt tõlgitakse eesti keelde „pärispatuna“. „Päris“ ei tähenda siin aga „ehtsat, tõelist“, vaid midagi, mis on päritud (vrd mõistega „pärisorjus“, st päritud orjus). Kuigi mõistes *peccatum originale* puudub igasugune viide päritavusele või pärandatavusele, vaid seda oleks korrektne tõlkida „algpatus“, arvas Augustinus siiski, et Aadama üleastumise tulemusena kandus patt ja süü edasi ka Aadama järglastele, mistõttu ta kasutab paralleelselt mõistega *peccatum originale* selle sünonüümina mõistet *peccatum hereditarium* (ld „päritud patt“). Augustinus oli veendunud, et vanemad pärandavad patu lapsele sigitamise kaudu. On ilmne, et Augustinus arendab siin edasi Tertullianuse ideed, kuid nende patukäsitluses on oluline erinevus – kui Tertullianuse arvates päriti vaid kalduvus patustada, siis Augustinuse meelest pärisid inimesed Adamalt ja Eevalt juba patuse kui oleku või seisundi. Erinevalt Tertullianusest arvas Augustinus, et sellest ei ole vabad ka imikud, mistõttu ta pooldas väikelaste ristimist.

Oma käsitluse tõttu patust sattus Augustinus teravasse konflikti oma kaasaegse iiri munga Pelagiusega (surn 418), kes jätkas põhimõtteliselt eelpool viidatud kreeka kirikuisade liini ja nägi inimesele omasena

mitte pattu, vaid üksnes kalduvust patustada. Inimesed on selle pärinud, kuna nad järgisid Aadama ja Eeva halba eeskju. Pelagius oli seisukohal, et pingutades oma tahet ja järgides Kristust kui eeskju on inimene võimeline hoiduma patustamisest. Augustinuse arvates ei ole seevastu pattulangemisjärgsel inimesel võimalust patustamist vältida ja ta olukord olekski lootusetu, kui Jumal ise ei tuleks appi ega pöörduks pattulangenud inimese poole tema vabastamiseks. Jumala toimimist inimese juures, mille tulemus on inimese tahte pöördumine Jumala poole, tema vaimne uuenemine ning viimaks vabanemine patust, nimetab Augustinus Jumala armuks (ld *gratia*). Augustinuse õpetus patust ja armust, mis tugineb paljuski apostel Pauluse seisukohtadele, on omakorda mõjutanud hilisemat Lutheri teoloogiat.

Patukäsitlusega tegeleti palju varakristlikes kloostrites – oluline institutsioon alates 4. sajandist pKr. Seal viljeldavas ehk monastilises teoloogias sõnastati käsitlus patust, mis mõjutas tugevasti varasele kristlusele järgnenud perioodi, st keskaja teoloogilist mõtlemist.

Monastilises teoloogias mõisteti pattu mittekuuletumiseks käskudes väljenduvale Jumala tahte. Kreeka kloostrikorraldusele aluse pannud Basileios Suur rõhutas, et munga kuulekus Jumala tahtmisele peab olema totaalne – isegi üks väike üleastumine sellest muudab kõik askeetlikud pingutused mõttetuks. Monastilise patukäsitluse eripära ei olnud aga üksnes täiuslikkuseihalus, vaid ka arusaam, et patt juurdub sügaval inimese südames, st tema olemuse keskmes, ning saab alguse seal peituvatest ihadest ja himudest. Viimastest kasvavad välja halvad mõtted, mida nimetatakse ka vaimudeks või demoniteks. Munketeoloog Euagrius Pontikose (345-399) järgi on need kaheksa peamist pahet, milleks on õgardlus, kõlvatus (mille põhjustab suguiha), ahnus, kurbus, viha, ükskõiksus, edevus ja kõrkus. Sarnast loetelu kohtab tema kaasaegsel askeedil Johannes Cassianusel (360-435). Tema kaudu jõudsid meieni kaheksa põhipahe ladinakeelset nimetust: *gartimargia* (õgradlus), *fornicatio* (kõlvatus), *filargyria* (ahnus), *ira* (viha), *tristitia* (kurbus), *acedia* (ükskõiksus), *anxietas siue taedium cordis* (südame hirm ja raskemeelsus), *cenodoxia* (auahnus) ja *superbia* (kõrkus). Selle algselt idakirikus levinud käsitluse võttis läänekirikusse üle paavst Gregorius Suur (540-604), asendades ükskõiksuse kadedusega. Ta muutis pahede arvu seitsmeks, väites, et kõrkus on kõigist pahedest suurim ja nende algläte. Nii pani Gregorius Suur aluse kogu keskaja vältel populaarsele õpetusele seitsmest surmapatust, mis oli kuni renessansiajastuni sagedane teema ka kunstis ja kirjanduses.

(järgneb)

THE SHACK/HURTSIK

Maris Kuldkepp

Mitu aastat tagasi saatis mu parim sõber Saksamaalt mulle paki. Pakis oli ingliskeelne raamat "The Shack" (e. k "Hurtsik") ja soovitus seda kindlasti lugeda. Teose põhjal valminud filmi ostsin ise ühest kristlikust e-poest ning olen seda tänaseks päevaks vaadanud vähemalt kuus korda.

Tegemist on ilukirjandusliku looga ühest murtud mehest

Mack'ist, kes kohtub Püha Kolmainsusega ning näitab, kuidas kohtumine muudab tema elu ja väärtusi. Sellel mehel on olnud traumaatiline lapsepõlv ning seega on tal ka täiskasvanuna raske uskuda ja usaldada armastavat Jumalat. Suur tragöödia tema peres toob kaasa Suure Kurbuse ning see omakorda eelmainitud kohtumise.

Raamatu autor, kanadalane William P. Young, kirjutas selle teose esialgu jõuluks oma lastele, sest tal ei olnud raha kingitusi poest osta. Kirjutas ta seda igapäevasel rongisõidul teel tööle ja töölt koju. Ta tahtis, et tema lapsed mõistaksid selle loo kaudu paremini Jumalat, Tema suurt armastust inimeste vastu ja Kolmainsuse tähendust. Ilmselt ei kujutanud Young ette, et tema tagasihoidlikust jõuluringist saab ülemaailmne menuk ja film! Raamatu on William Young kirjutanud minavormis, kuid see on hoopis Mack'i lugu. Filmis on autor asetatud Willie-nimelise naabri, sõbra ja kaas-koguduseliikme ossa.

Film järgib raamatut väga täpselt ja see on tavaliselt minu jaoks väga oluline, kui tegemist on ilukirjandusega. Visuaalselt on see film väga nauditav ja ka naljad mõjuvad filmis paremini. Filmis leidub stseene, mis suure tõenäosusega enamuse

vaatajate silmi kuivaks ei jäta, isegi kuuendat korda vaadates! Kogenud kristlased tunnevad ära mitmeid tuttavaid kirjakohti või piiblitlugusid. Kindlasti on oluline tõdeda, et filmi näitlejad on suurepäraselt oma rollidesse valitud, nende seas ka üks Oscari-võitja. Lisaks on osatäitjad pärit maailma eri paigust - Austraaliast, Brasiiliast, USAst, Jaapanist ja muidugi Iisraelist.

Suurim väärtus on aga raamatu/filmi dialoogides ja neis edastatud sõnumites. Üks teema, mis ikka ja jälle esile kerkib, on kohtumõistjaks olemine. Kelle üle ja mille alusel on õigus inimestel kohut mõista? Mis juhtub, kui Jumal on kohtu all? Kui suur on nii jumaliku kui ka inimliku armastuse ja andestuse vägi?

Selle filmi tegevustik annab lootust, et Jumal on ikkagi hea ja armastav. Maailmas ja meie eludes võivad aset leida kohutavad sündmused - Tema meelevald ja tahe

on aga kasutada neid millekski heaks.

Jätkugu meil ainult usku, usaldust ja märkamist.

Oluline on meeles pidada sedagi, et igal inimesel on oma taust ja lugu, mis meid ka täiskasvanuna mõjutavad - need ei pea ilmtingimata defineerima aga kõiki meie elu aspekte, eelkõige valusad kogemused. Andestamisel on suur tervendav vägi ja selle jaoks ei ole kunagi liiga hilja. Nende teemade sümboliks on pealkiri "Hurtsik" - see koht meie eludes, kus oleme kõige rohkem haiget saanud ning millega tegelemine toob tervenemise ja rahu.

"The Shack" on üks neist filmidest, mida ongi hea mitu korda vaadata, sest mingid varem märkamata jäänud nüansid ilmutavad end hiljem. Raamatut olen lugenud poolteist korda - esimesel korral terve raamatu ja mõni aasta tagasi ühel paastuajal alustasin sealt, kust algab elumuutev kohtumine hurtsikus.

Mäletan, et istusin kord lennukis, kui seda raamatut lugesin, ja just seal lennukis sattusin stseenile, mis mind nutma ajas. Filmis kahjuks see sama stseen nii tugevalt mulle ei mõjunud, kui tookord seal lennukis istudes.

Õnneks on see raamat tõlgitud ka eesti keelde, kuid ma ei tea, kas see on lihtsalt tõlge või hea tõlge. Film on kahjuks ainult ingliskeelsete subtiitritega ja osade teemade tõttu mittesobiv alla 12-aastastele. Lisaks oleks huvitav teada, mida arvavad filmi sisust ja esitatud mõtetest erudeeritud teoloogid. Jaan Lahe, kas võtate väljakutse vastu?

Fotod filmist: <https://www.lionsgate.com/movies/the-shack>

KASUTU KASULIKKUSEST

kultuurielamusi vahendab Imbi Arro

Mõnikord käin raamatupoodides lugemas. Võtan riulilt raamatu, istun mugavalt toolile, lehitsen ja loen. Ühel sellisel poeskäigul hakkas mulle silma intrigeeriva pealkirjaga raamat "Kasutu kasulikkusest". Kuna mul on alati olnud raske väärtustada tegevusi või nähtusi sellest saadava praktilise kasu mõõdupuuga, siis haarasin huviga raamatu ja istusin toolile. Raamatu autor oli Itaalia filosoof ja kirjandusteadlane Nuccio Ordine.

Tutvustuse kohaselt vaidleb autor vastu "nüüdisaegse maailma utilitarismile, mis jätab hooletusse humanitaarteadused ja vabad kunstid". Tore! Sissejuhatuses selgitab Ordine, et tema mõtiskluse aluseks on arusaam tõeliselt kasulikust kui sellest, mille olemuslikul väärtusel ei ole mingit pistmist utilitaarsete eesmärkidega. Kasulik on hoopis see, mis aitab paremaks saada. Veel toredam!

Raamatus on kolm osa: "Kirjanduse kasulik kasutus", "Ülikool kui ettevõtte ja üliõpilased kui kliendid" ja "Omamine tapab: inimväärikus, armastus, tõde". Lisana veel Abraham Flexneri 1939. aastal kirjutatud essee "Kasutute teadmiste kasulikkus".

Ordine on ära toonud rohkelt tsitaate enam- ja vähemtuntud mõtlejatelt, millele lisab omapoolsed arutlused. Ta veenab lugejat, et kirjandus, muusika ja kunstid panustavad egoismikultuurist ülesaamisesse,

aitavad välja tulla oma väikesest maailmast ja mõista, et oleme osakesed suurest inimkonnast. Materiaalsete hüvede ja kasulikkuse kultus närtsitab vaimu ja ohustab haridust, loovust ning lõpuks ka inimväärikust, armastust ja tõde.

Ülikooli eesmärk ei tohiks olla kutseoskuste andmine, selline lähenemine vaesestab kujutlusvõimet, mõttepaindlikkust, nutikust. Absoluutse tõe valdamine, ka jumalikes asjades, viib religiooni ja tõe hävitamiseni. Omamine ja kasu tapavad, inimkonna võib inimlikumaks muuta utilitarismist vaba otsimine. Kokkuvõttes ei taha Ordine maha matta mõistet "kasulik", küll aga elustada kasulikkuse sügavamad mõistmist, mis ei ole seotud otsese materiaalse tulemusega. Kui inimesel ei ole enam aega tegelda kasutute asjadega, võib temast kergesti saada hingeta masin.

Ostsin raamatu ära.

TÄNU- JA EESTPALVED

Siimeon võttis tema (Jeesuse) sülle, ülistas Jumalat ja ütles: „Issand, nüüd sa lased oma sulasel lahkuda rahus oma ütlust mööda, sest mu silmad on näinud Sinu päästet...” Lk 2:28-30

PALVE

Kõigeväeline Jumal! Me täname Sind, et Sa külvad meisse oma sõna seemet. Vala meie peale Püha Vaimu kui vihma, et sinu seeme võiks idaneda meie südames ning usu, lootuse ja armastuse vilja kanda.

TÄNUPALVED

Koguduse liige Renate tänab Jumalat, et teda on Mustamäe kogudusse juhatatud. Ta on tänulik kõikide heade inimeste eest koguduses ning selle abi eest, mida ta on saanud!

Tänu Sulle, Issand, meie laste eest! Tänu sulle lootuse eest, mis meid tuleviku poole kannab!

EESTPALVED

Armas Jumal! Palume Sinu õnnistust 12.-19. juunil toimuvatele kirikupäevadele Mustamäel! Juhata meid Püha Vaimuga kõigi tegevuste kavandamisel ning ettevalmistamisel.

Armas Issand! Palume vaimuliku ärkamise eest Mustamäel. Palume kõigi Mustamäe koolide eest. Palume, et lastel oleks võimalik saada koolis kvaliteetne usu- ja religioonialane haridus.

Armas Jumal! Palume Sinu hoidvatesse kättesse kõik koguduse liikmed ja kirikulised. Palume Sind, tervenda neid, kellel on tervisemured, ole ligi igaühele tema eluraskustes!

Armas Jumal! Koguduse liige Renate palub oma õe Astridi tervise pärast! Armas Jumal, anna Astridile rahu ja lootust vastu pidada.

Palume koguduseliikmete Maimu ja Kersti tervise eest. Armuline Jumal kingi neile rahu ja tervenemist. Palume, et nad võiksid ühel päeval meie keskel tagasi olla.

PS! Kui koged Jumala vastust oma palvetele, siis palun jaga oma TÄNUPALVEID siin ajalehes, et julgustada teisigi. Samuti võid julgelt saata oma EESTPALVESOOVE, et ka teised koguduse liikmed saaksid sinu eest palvetada.

JUMALA EMA MAARJA

Maarja oli juudi soost noor tüdruk, kelle Jumal välja valis väga erilise ja suure eesmärgi täitmiseks. Ta elas Naatsareti linnas ja oli kihlatud Joosepi-nimelise mehega. Ühel päeval külastas Maarjat ingel Gabriel, kes ütles, et talle sünnib laps, keda hüütakse Kõigekõrgema Pojaks. Maarja oli alguses hämmastunud ja küsis Gabrielilt: „Kuidas see võib juhtuda, kui ma pole mehega olnud?“ Ja ingel vastas: „Püha Vaim tuleb sinu peale.“ Siis jäi Maarja ingli sõnu uskuma. Ingel ütles ka seda, et lapsele tuleb nimeks panna Jeesus, mis tähendab „Issand päästab“.

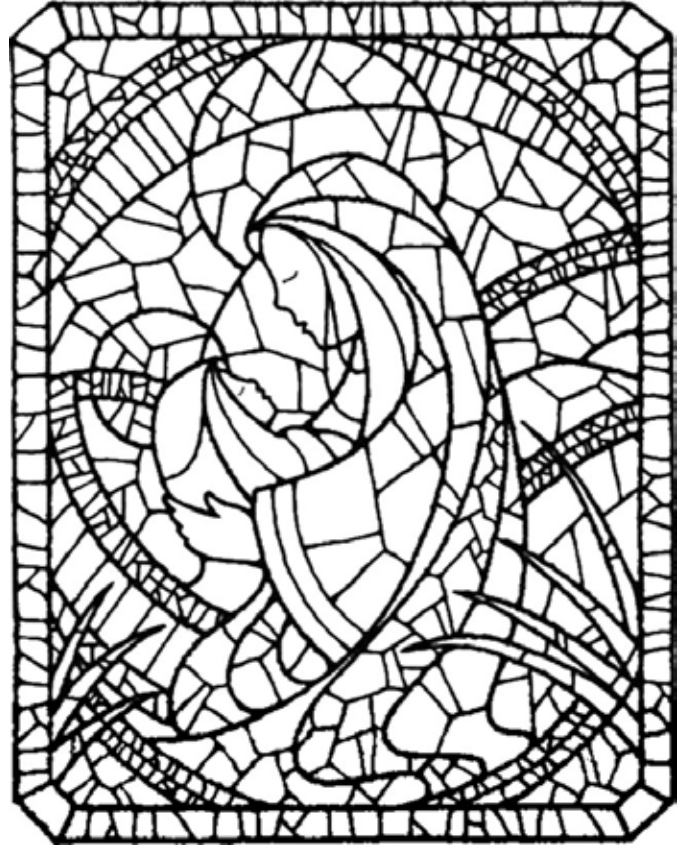
Maarja poeg ei saanud sündida nii, nagu teised lapsed, sest tema isaks pidi saama Jumal ise. Sellepärast hüütakse Maarjat Jumalasünnitajaks.

Maarjal õnnestus isegi oma tulevast abikaasat veenda, kuigi ka ingel aitas teda selles osas. :) Nii jäi Joosepi uskuma ega hüljanud Maarjat, vaid võttis ta endale naiseks. Koos võtsid nad ette pika ja raske teekonna Naatsaretist Petlemma. Tänapäeval ei ole see vahemaa muidugi mõista üldse pikk, autoga sõites kõigest kaks tundi. Kuid Maarja jaoks, kes oli viimaseid kuid rase ja kes pidi reisima eesli seljas istudes või ka jalgsi, võttis see teekond vähemalt kaks nädalat aega. Pealegi polnud maastik nii tasane kui meil siin Eestis. Nad pidid rändama järskudest nõlvakutest üles-alla (kõrguste vahe kohati isegi 1000 m), siis mööda märgala, läbi kõrbe ja sünge mäekuru. Maarja pidi olema üks väga julge ja vapper naine.

Petlemma jõudes ei leidnud nad kuskilt endale öömaja, nii et Maarja pidi laudas sünnitama.

Maarja ja Joosep andsid endast parima, et Jeesus võiks kasvada heas kodus, kus ta õpiks kõike oma rahva ja juutide usu kohta.

Maarja ei saanud kõigest aru, mida ta poeg elu jooksul rääkis, kuid ta armastas teda alati. Ta oli Jeesuse juures siis, kui ta ristil suri, nii nagu ta oli olnud ka Jeesuse sünni juures. Maarja oli alati ustav ema.

<https://www.coloring-life.com/coloriages/2023/g/mary-g-7.jpg>

NEITSI MAARJA KOOK

300 g värskaid või külmutatud mustikaid
+ 1 spl jahu kokku segada ja ootama jätta.

350 g jahu
1 tl küpsetuspulbrit
½ tl söögisoodat
1 tl soola

170 g pehmet võid
400 gr suhkrut
4 muna
2 tl vaniljet
80 ml värsket sidrunimahla
2 spl sidrunikoort
60 ml õli
250 g hapukoort

Sidruniglasuuri jaoks:
120 g tuhksuhkrut
2-3 spl värsket sidrunimahla (kasutada vastavalt vajadusele)

Koogi võib küpsetada kroonikujulises vormis, sest Maarja on tuntud kui Taevakuninganna. Kook sisaldab siniseid mustikaid, sest sinine on Maarja värv. Valge sümboliseerib Maarja puhtust - seda värvi esindab tuhksuhkruglasuur.

Vahusta või ja suhkur heledaks, kohevaks vahuks. Lisa ükskõik muud munad ning vanilje. Sega aeglaselt juurde sidrunimahla, sidrunikoort ja õli. Sega kuivained omavahel ning lisa juurde vaheldumisi hapukoort ning või-muna segu. Sega kõik hästi läbi, kuid ära vahusta mikseriga! Viimaks lisa mustikad ja sega õrnalt taigasse. Vala tainas või ja jahuga määratud vormi. Küpseta 50-60 minutit 180 kraadi juures. Pärast ahjust väljavõtmist jahuta kook ning seejärel kummuta alusele.

Glasuuri valmistamine:

Sega omavahel tuhksuhkur ja sidrunimahla. Vajadusel lisa veel sidrunimahla või tuhksuhkrut. Vala glasuur koogi peale ja lase seista umbes 10-15 minutit, et see taheneks. Glasuuri asemel võib koogile ka lihtsalt tuhksuhkrut peale raputada. Head isu!

KUUKAVA VEEBRUAR 2022

Jumalateenistus armulauaga

pühapäeviti kell 15

Perejumalateenistus armulauaga

kuu esimesel pühapäeval (06.02 ja 06.03) kell 12

KOGUDUSES TOIMUB:

- E 07.02 kell 18.30 Dr Jaan Lahe järeleeritund
"Usk kui julguse allikas"
- L 12.02 kell 16 Noorteõhtu
- P 13.02 kell 12 Lastekirik
- N 17.02 kell 12 Elurõõmsad ja tegusad
- P 20.02 kell 12 Lastekirik
- K 23.02 kell 18.30 Dr Jaan Lahe piibliseminar Mt 5:17-20
- R 25.02 kell 19 Palvus Taizé lauludega
- P 27.02 kell 11 Mudilaskirik

Eine Piibli ja palvega teisipäeviti,
kell 12 kiriku koristamine, kell 13.30 palvus ja kerge eine.

- 02.02 Anne Tamberg
07.02 Vivian Parker
10.02 Gert Koppelman
12.02 Jussi Alakanni
15.02 Edik Koppelman
17.02 Raimo Hundt
18.02 Imbi Arro
19.02 Aare Pärna
23.02 Andreas Vebel
26.02 Elis Maria Kreutzwald

MUSTAMÄE

KIRIKUPÄEVAD 2022

usk
 lootus
 armastus

OIKUMEENILINE MISSIO
12.-19. JUUNIL MUSTAMÄE KOGUDUSTES

Hea Jumal,
me palume oskust näha
üksteises Sinu näo järgi
loodud kaasinimest,
et võiksime elada rahus
ja vennaarmus! Amen.

VAIMULIKE KÕNETUNNID KOKKULEPPEL:

TIINA KLEMENT – koguduse õpetaja; e-post: tiina.klement@hotmail.com; tel: 5373 0718
JAAN LAHE – koguduse abiõpetaja, teoloogiadoktor; e-post: usundiurija@gmail.com; tel: 516 7724
ÜLLE REIMANN – koguduse diakon; e-post: mustamae.kogudus@gmail.com; tel: 5664 6029
IMBI ARRO – diakon emeeritus; e-post: imbiarro@gmail.com; tel: 551 7970
Lastetöö juhendaja **Maris Kuldkepp** – e-post: kepamaris@hotmail.com; tel: 5672 6863
Kantor ja Misjonikoori juhataja **Maarja Vardja** – e-post: maarjavardja@gmail.com

(Liikme)annetused:

Annetuse saaja: EELK Mustamäe Maarja Magdaleena kogudus
Luminor pank, konto: EE311700017002962090 või LHV pank, konto: EE757700771000677814
Luminor pank, konto: EE241700017003221206 (**Mustamäele kiriku ehitamise heaks**)

Koduleht: www.mmmk.ee

E-post: Mustamae@eelk.ee ja mustamae.kogudus@gmail.com

Koguduse aadress: Kiili 9, Tallinn 13423

Magda Misjonipood: A. H. Tammsaare tee 89, II korrus; avatud E-R 10-18, L 11-15, P suletud.

e-post: magdapood@gmail.com; tel: 600 2222; Facebook.com/magdapood

Ajalehe toimkond: kujundaja **Jaana Maria Unga**, keeleteimetaja **Auli Tohv**